

skulde stille sig over for Posteringen af Jærnbannerne paa Budgettet og Beregningen af dem i Forhold til Balancen. Der laa nemlig bag dette Spørgsmaal to Hovedstrømninger, som bekæmpede hinanden. Alle de, som vare Modstandere af en Udvikling af vor Jærnbanebygning omkring i Landet, holdt sig gerne stærkt til den Opfattelse, at Jærnbannerne forrentede sig ikke, og derfor burde Udgifterne, naar man vilde bygge, afholdes af de disponible Midler, hvad man havde tilovers, og denne Fordring blev endog en Gang stillet saa skarpt, at man krævede en Indkomstskat vedtagen for at begynde Jærnbaneanlæg i Jylland. Dette voldte den paagældende Finansministers Fald i 1871, og de, som den Gang vare Medlemmer af dette Ting — der er jo ikke mange flere tilbage — ville erindre, med hvilken Varme Diskussionen herom blev ført i Halvfjerds. Derfor er det ikke saa ganske uden Betydning, og jeg vil erindre navnlig alle de ærede Medlemmer, som ere interesserede i Fortsættelse af vor Jærnbanebygning, om, at det har en vis Betydning, om man benægter Jærnbanneres delvise Rentabilitet eller ikke gør det. Nu har det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds — for saa vidt optagende Traditionen fra det tidligere ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds, Professor Scharling, som i mange Aar søgte at gøre denne Betragtning gældende — udtalt stærkere, end jeg hidindtil har hørt det, at Udgifterne til offentlige Anlæg, særlig Jærnbaneanlæg, herefter ere at betragte som værende fuldstændig i Klasse med Statens øvrige Udgifter, og det ærede Medlem for Odense har sluttet sig dertil, idet han har gjort gældende, at de Udgifter, der opføres paa § 27 II., i alt væsentligt maa være at betragte som Vedligeholdelsesudgifter ved Bandedriften, og gør man denne Opfattelse gældende, er det jo en Selvfølge, at saa forsvinder enhver Indtægt, enhver Forrentning af Banerne. Jeg tror ikke, at denne sidste Betragtning er rigtig. Vi maa nemlig erindre, at vi paa det ordinære Jærnbanebudget paa § 6 have meget betydelige Midler opførte til Vedligeholdelse af tilstedeværende Materiel og de tilstedeværende Baneanlæg, det er et Beløb af mellem 6 og 7 Millioner Kr., der anvendes til Vedligeholdelsen af disse Ting. Hvad der opføres paa § 27, er Udvikelse af Baneanlægene eller Anskaffelse af nyt Materiel, og jeg synes, det er i god Forstaaelse med Opstillingen af vor Balance, at vi opføre dette paa § 27 som

Formueerhvervelse, der indgaar i Jærnbannerens Kapitalanlæg og derfor deltager i Forrentningen eller det Udbytte, der gives, hvad enten det nu bliver større eller mindre. Jeg ser ikke rettere, end at vi have al Føje til ikke at glemme paa dette Punkt Traditionen fra gamle Dage om Posteringen af vore Jærnbaneindtægter og vor Jærnbanedrifts Budget i det hele, og at vi skulle fastholde, hvad vi den Gang kæmpede for med saa megen Iver, og ikke gaa over til denne Betragtning, at Jærnbaneanlæg i og for sig er noget, man kun kan inklade sig paa, naar man har Raad til det paa det ordinære Budget eller eventuelt ved en Indkomstskat. Det er jo imidlertid paa en vis Maade et ilde Varsel, at fra den Tid, Rigsdagen har overtaget Bestemmelsen med Hensyn til Takster og Lønninger og Driften, saa er Indtægtsoverskuddet gaaet ned til det halve. Jeg tror, der er Anledning for alle dem, der ere interesserede i en rimelig og jævn Udvikling af vort Jærnbane-net, til herefter ogsaa at være opmærksomme paa den Side af Sagen, at for saa vidt vore Jærnbaneindtægters Overskud svinder væsentlig og maaske helt forsvinder, vil Muligheden for en Fortsættelse af disse Anlæg blive saa meget vanskeligere. Man bør ved den fremtidige Lovgivning være opmærksom derpaa. Lad os holde fast paa den Hovedregel, vi havde under Behandlingen af Takstloven, og som vi have fastholdt Aar efter Aar, at vore Jærnbaner bør give en ordinær Indtægt af 2 pCt. Naar der er gaaet nogle Aar, tror jeg ogsaa, at man kommer til det. Som jeg udtalte forleden Dag, vil Virkningen af disse Love: Takstloven og Lønningsloven, være stærk i de første Aar, men efterhaanden vil Forholdet udjævnes paa ny. Og dersom vi ikke ere for urimelige med Hensyn til Paabyrdelsen af Jærnbanedriftsbudgettet med ny, store Udgifter, ville vi i Løbet af nogle Aar — det tror jeg vist — kunne naa denne naturlige Indtægt og da arbejde videre paa det Grundlag, som vi have arbejdet paa i saa mange Aar, og som har ført os til den overordentlig store Udvikling af vort Jærnbane-net i Danmark.

Naar jeg nu vender mig specielt til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage), vil jeg sige, at det jo næsten er blevet stereotyp at komplimentere det ærede Medlem for, hvad jeg vilde kalde hans formelle Evne, for den Elegance, hvormed han knytter sine Sætninger sammen, for den formelle Logik i hans Udtalelser. Det behøver jeg ikke at